

Hjemmet

Hesten Hurrycane fikk hjelp av dyretolk Sissel snakker telepatisk med dyr

Dyretolk Sissel Grana (40) forteller at hun kan kommunisere telepatisk med dyr. Før oppslagsbildet ble tatt, ba hun Hurrycane flytte seg to meter bakover – og hesten lystret umiddelbart!

Sissel snakker telepatisk med hesten Hurrycane og hører hvordan hun har hatt det siden sist. Foto: Foto: Svein Brimi

Guri Haram

Sist oppdatert 06/05 2017

Rakel har kommet nærmere hesten sin etter samtalene. Nå er hun mer oppmerksom overfor Hurrycane når de er ute og rir. Foto: Foto: Svein Brimi

Solen skinner, og det hvite huset er omkranset av natur på alle kanter. På jordet rett ved siden av beiter tre hester. Rakel (18) og moren Gunn Omlid Wold (52) fra Helgeroa i Larvik er overbevist om at besøket hos dyretolk Sissel Grana berget Hurrycane, som er den ene av dem. Hvis ikke, hadde de måttet avlive henne.

Ble overrasket

Det var en venninne av Rakel som tipset om dyretolken. Nysgjerrighet ble vekket, og de fikk lyst til å bli bedre kjent med hesten sin. For tre år siden satte derfor Rakel og moren Gunn hesten inn i hengeren og kjørte til Sigrasenteret i Horten, hvor Sissel holder til.

- Vi gledet oss veldig, og da vi kom dit, ble vi litt satt ut. Hun gjenga opplysninger om Hurrycane som hun umulig kunne ha visst om på forhånd. Blant annet fortalte hun at hesten kom til Norge med båt, og det gjorde hun jo. Hun ble importert fra Danmark, forteller Rakel fra første møte.

Hesten ga gjennom Sissel uttrykk for at hun grudde seg til høsten. Da skulle Rakel etter planen i gang med videregående skole på linjen for toppidrett i sprangridning. Ridejenta hadde tenkt å ha med seg Hurrycane, men hesten sa via dyretolken at hun ikke var klar for det. Til det hadde hun for mye smerter. Nå fikk også Rakel forklaring på hvorfor hesten stoppet foran hindere, bukket og var vanskelig å ri. Hurrycane sa blant annet dette til sin rytter Rakel, under først møtet med dyretolk til stede: «Jeg vil bare gjøre deg glad. Så blir det motsatt. Du blir trist, lei deg og redd. Du må vite at det aldri har vært min mening. Jeg har rett og slett ikke hatt noe valg. Kroppen verker. Har vært sånn lenge, lenge, lenge.»

- At hun var syk, kom som en overraskelse. Da vi tok med hesten til veterinær, ble det bekreftet at hun var dårlig de stedene Sissel hadde fortalt om, sier Rakel. Et røntgenbilde av hesteryggen viste forkalkning. Veterinæren anbefalte å avlive henne.

- Det var en sånn sorg da han anbefalte det. Den flotte hesten ... En dag jeg syklet av gårde til butikken den sommeren og kikket utover jordet der hesten sto på beite, begynte jeg å gråte, forteller Gunn.

Gir dyrene en stemme

Sissel har jobbet som dyretolk i seks år, men har kommunisert med dyr hele livet. Hun skriver ned konsultasjonene de gangene hun kontakter dyr.

- Jeg snakker med alle slags dyr og får informasjon om fortid, nåtid og ønsker for fremtiden. Mange er undrende til at det går å snakke med dyr. Å lytte er kanskje et bedre ord, for det er det jeg gjør, forteller hun.

- I begynnelsen fortalte Hurrycane meg veldig mye om smerter, men etter hvert, i de andre konsultasjonene, ble det mindre av det. Det var fordi den gikk til behandling og ble bedre, legger hun til.

Gjennom sitt virke er Sissel blitt kjent med dyrene fra deres ståsted. Hun kjenner dyrs smerter på sin egen kropp og kan fortelle hvor de har vondt. Dyrene kan derfor komme videre til behandling hos veterinær, kiropraktor, osteopat og andre som kan hjelpe dem.

- Dyr har også følelser. Alle dyr kan for eksempel bli forelsket. Dyr som går i avl, lider ofte under dette. De kan elske et annet dyr, men må gå i avl med et dyr de ikke kjenner, forteller hun.

Sissel brenner for at dyr skal bli tatt mer hensyn til. Det gir henne motivasjon.

- Det er en gave å kunne hjelpe dyrene. Å se at dyr og eier får et bedre forhold, og at det blir et bedre dyrehold. Mange bruker dyrene for å oppnå noe selv, og dyrene lever således i en røff verden. En hest jeg pratet med en gang, fortalte at den hoppet kjempebra på trening fordi den visste at den fikk juling hvis den

protesterte. På konkurransebanen er det derimot dommere som passer på at hestene ikke blir stygt behandlet, så når den kom i konkurranser, nektet den å hoppe. Der følte den seg trygg, og den kunne stoppe fordi det var for smertefullt for den å hoppe.

Hesten ble bedre

Hurrycane hadde fysiske plager som ikke eierne visste om. Fra venstre Gunn, Sissel og Rakel. Foto: Foto: Svein Brimi

Etter at Hurrycane fikk diagnosen spondylose, altså forkalkning mellom ryggvirvlene, sørget familien Omlid Wold for å få henne til kiropraktor, samt at hun fikk alternativ behandling i form av akupunktur, osteopati og laserbehandling. Selv om det ikke er vanlig å bli frisk fra spondylose, har de sett et merkbart resultat.

- Vi syntes hun kom seg litt, og i løpet av et halvt år hadde ryggen stabilisert seg. Da heiste vi flagget til topps her på småbruket! Det var en så god nyhet. Det var veldig flott å finne ut av det. Hestene er som barna mine. Det er viktig at de ikke har det vondt, sier Rakel.

Hun og moren har hatt ytterligere fire samtaler med Hurrycane via Sissel. Da har de kommet til Horten med et bilde av hesten, og så har de sittet der sammen og pratet, mens Sissel har hatt kontakt med hesten i Stavern. Både Rakel og Gunn er klar over at slik telepatisk kommunikasjon med dyr kan høres rart ut, men dyretolk Sissel har truffet gang på gang med detaljer om dyret deres som de vet stemmer. Og det har vært like spennende hver gang.

- Det er så spennende. Man må selv være der og oppleve det, istemmer de.

Kobler ut egne tanker

For å få kontakt med dyrene, kobler Sissel helt ut sine egne tanker. Dette gjør hun for å åpne sanseapparatet. Bildene kommer til henne som i en dagdrøm.

Rakel (f.v.), Sissel og Gunn sitter og prater om hvordan de ulike rapportene viser bedring hos Hurrycane. Foto: Svein Brimi

- Når jeg prater med en hest, kan jeg få opp bilder av en katt, siden hesten kjenner katten. Jeg kan kjenne meg glad hvis dyret er det, og jeg kan høre musikk hvis dyret pleier å stå i en stall hvor radioen er på, sier hun.

Gunn (t.v.) og Rakel synes det er veldig spennende å ha opplevd dyrekommunikasjon i praksis. Nå tenker de å gå kurs for å lære det selv. Foto: Foto: Svein Brimi

Sissel mener at hun som dyretolk har en annen funksjon enn det behandlere av dyr har. Hun kan nemlig forklare hvorfor dyrs adferd endrer seg. Som med hesten Hurrycane, da den protesterte og oppførte seg underlig.

- Røntgenbilder sier ikke alltid noe om hvor vondt et dyr har. Noen dyr har funn på røntgen som plager dem lite, andre dyr med fine røntgenbilder har store smerter.

Det er derfor det er så nyttig for meg å samarbeide med behandlere som kan løse på spenninger og låsninger ved å bruke manuelle teknikker, for eksempel osteopater, sier hun.

Da vi er på besøk, er det bare én måned siden sist Sissel kommuniserte med Hurrycane. Hesten er i fin form, men forteller at den fortsatt ikke føler seg klar for å delta i stevner - selv om drømmen er å få det til.

- Hurrycane er blitt bedre! Bare hesten har det bra, er det ikke så farlig med stevnene. Men både hun og jeg vil, så det kan jo hende det skjer en gang. Det er flott om hun kan bli så bra at hun kan konkurrere. Da vi kjøpte spranghesten, var det med tanke på at jeg skulle ri den i konkurranser, men vi har et annet syn på det nå. Jeg synes det er viktig å være snill med dyrene, sier Rakel.

Ifølge den siste rapporten er hoppen glad for at Rakel lytter til henne. Gunn og Rakel er blitt så fascinert av dyrekommunikasjonen at de har bestemt seg for å gå på kurs og lære seg det selv.

- Da har vi mulighet til å ta det i bruk hver dag, eller når vi føler for det, med dyrene her på småbruket, sier de.

For mor og datter hjemme i Helgeroa er stemningen igjen god. Hurrycane står flott og rank på jordet i solskinnet.

- Det var sjokkerende at det var så ille med Hurrycane for tre år siden. Den opplevelsen har vært en øyeåpner for oss. Når dyrene protesterer, tror vi så ofte at de bare er uvillige, men så foreligger i stedet en feilbelastning, og dyret trenger en tur til veterinær. Dyrekommunikasjon kan gi en pekepinn på hvor man skal begynne, sier de.

Hjemmet

Denne saken ble første gang publisert 17/08 2010, og sist oppdatert 06/05 2017